

Johannas hus i Brösarps norra backar

På den skånska savannen kring ån betar långhornad boskap. Där hedmarken slutar och skogen tar vid, viker en liten väg av in i vildmarken. Bokskogsrönskan är mild och vänlig. Jag passerar en uråldrig gård och en vitkalkad länga. Vägen bär stadigt uppför. På en ljus och öppen äng lyser solen på den röda längan. Jag stannar bilen och kliver ur. Vinden rasslar i trädens kronor. En rovfågel cirklar högt över mig. Bäckens porlar. Det doftar mättat och mustigt av tidig höst. Men ännu har bara lönnen börjat skifta färg...

Ett stort kastanjeträd breder ut en muskulös arm över stigen som leder in till torpet i skogsgläntan. En vitmålad trädgårdsmöbel av gammaldags sort hukar

under ett knotigt fruktträd. Det vilar en sagoboksstämning över platsen... Brösarps norra backar. Den sandiga, betade marken är mörklila av ljung och gyllenröd av blommande ängssyra. Vyerna över vidsträckt hed är stor-slagna. I dalgången ringlar Verkeån i mjuka kurvor och öringen glimmar mot sandbotten. Landskapet bär en ålderdomlig prägel och naturen är överväldigande rik. Det är vandramas och fågelskådarnas eldorado. Det är bär- och svampplockarnas förnämsta jaktmarker. Och den moderna tiden tycks liksom susa förbi litegrann på avstånd. Här tycks tiden ha stannat eller åtminstone saktat in... Det är frid och ro för stressade storstadssjälar... Det är tyst. Och mörkt om natten, så man ser stjärnorna...

m våren slår vitsipporna ut under bokarnas sprickfärdiga, ljusgröna knoppar. Vattnet i bäcken hoppar och far, grodor och fåglar sjunger i kör...

Om sommaren doftar hedens kullar solbränt kryddigt av bäcktimjan. Skogens ljusluckra grönska svalkar och det finns blåbär och skogshallon att plocka... (och tänk att odlade hallon smakar aldrig lika gott eller lika mycket hallon?) När hettan dallrar kan man packa cykelkorgen och trampa till Brösarp, vidare längs grusvägen som följer åns vindlande lopp till Havängs magiska strand med timglassand och bärnstensfynd...

Om hösten flammar skogen i rött och guld. Vildrosornas nypon rodnar och björnbären mognar. Gummistövlar och ylletröja över axlarna, korg och kniv - det finns gott om Karl Johan och stolt fjällskivling - plocka dem så spåda som möjligt innan masken hinner före! Lövräfsning i värmande eftermiddagssol är också en avkopplande syssla. Blanka kastanjer är sköna att hålla i handen och i skogen blir mattan av kopparröda löv allt tjockare...

Om vintern ligger pudersnön på trädens nakna grenar och frosten glittrar i gulnat fjolårsgräs. Om

än det duggregnar och slaskar vid havet. Skogen är andlöst stilla. Kanske ett par långfärdsskidor vore bra att ha? Skridskor kan man åka på Verkasjön där man också kan fiska. Inomhus matar man kaminen med vedträn och tänder fotogenlampan i skymningen...

Oavsett årstid och väderlek är torpet en plats för vila och återhämtning. Det är en plats där du får ro att läsa böcker och tid att vila ut. Tystnad och närhet till naturen torde vara grundläggande mänskliga be-

hov. Liksom trygghet – särskilt för små barn! Och skogen är en lekplats som är roligare än de som anlagts av vuxna som glömt hur man leker...

Huset uppfördes sannolikt i mitten av 1800-talet vid vad som då var själva landsvägen. (En smula smalare och kurvigare än den nuvarande ett stycke västerut!) Om husets allra äldsta historia vet vi föga, men att kunna följa spåren nästan hundra år bakåt i tiden är väl ändå lite kittlande för fantasin? Enligt gamla gulnade handlingar köptes huset 1912 av en Måns Olsson, vilken sedan sålde till en Hilma Sävgren, vilken i sin tur 1930 sålde till den familj som skulle bebo huset i backen i nästintill en mansålder!

Eric Olsson var fjärdingsman i Brösarp och hustrun Johanna skötte barnen och hushållet.. Några äldre fotografier ger en vink om livet förr: Familjen prydligt uppställd vid husknuten. Ett flygfoto visar prydliga land med grönsaker och jordgubbar. Och måhända är det Johanna själv som kisar mot solen och blickar upp mot flygplanet? Säkert hade hon källaren full av syltburkar och saftflaskor, rotfrukter, äpplen och potatis. Illusionen av en lugnare, lyckligare och mindre komplicerad tillvaro är åtminstone påtaglig!

”Oavsett årstid och väderlek är torpet en plats för vila och återhämtning. Det är en plats där du får ro att läsa böcker och tid att vila ut. Tystnad och närhet till naturen torde vara grundläggande mänskliga behov.”

uset beboddes året runt fram till mitten av 1980-talet då Eric gick bort. Under de följande femton åren tjänade barndomshemmet som sommarviste åt familjens yngre generation. När också

Johanna gick ur tiden ungefär vid millennieskiftet bestämde man sig för att sälja. Och lustigt nog heter också nuvarande ägarparets kvinnliga hälft... Johanna!

Byggnadens konstruktion är av ålderdomligt snitt. En klassisk länga i korsvirke av präktig ek och fyllningar av lersten är en god elastisk konstruktion, den höga gråstensgrunden ger huskroppen pondus och en aningen mäktig uppsyn... Locklistpanelen lyser i obligatoriskt falurött - slamfärgen från Dalarna har en särskild lyster och är lätt att underhålla, men här användes fordom rödfärg av järnoxid från närbelägna alunbruket! Yttertakets var ursprungligen halmtäckt - det ser man bäst på takstolarnas konstruktion och spetsighet. Numera har de facettformade eternitplattorna fått patina och liv av mossor och lavar. Och de nätta, spröjsade, vitmålade fönstren leder ljuset in i rummen...

Den välbevarade anspråkslösheten skänker själen ro och minner om en snart bortglömd epok. Att detta är Österlens mest ålderdomliga trakt har med jordmånen att göra. På den feta slätten gav skördarna rikedom åt sina bärgare - i bygden mellan skogen och plogen var livsvillkoren hårdare. Några pengar till nymodigheter fanns sällan i hushållen i Albo härad...

Ägarna berättar att det ursprungliga huset var kortare. Den delen som nu är badrum och sovrum var stall med bås för två kossor. Den gamla gavelväggen har man till vänster när man stiger in i köksentren. I källaren finns en stor bakugn med en öppen skorsten (kallas "illare" om man talar målet!) som går upp genom hela huset. Man kan också se spår efter en tvättgryta till vänster om ugnen...

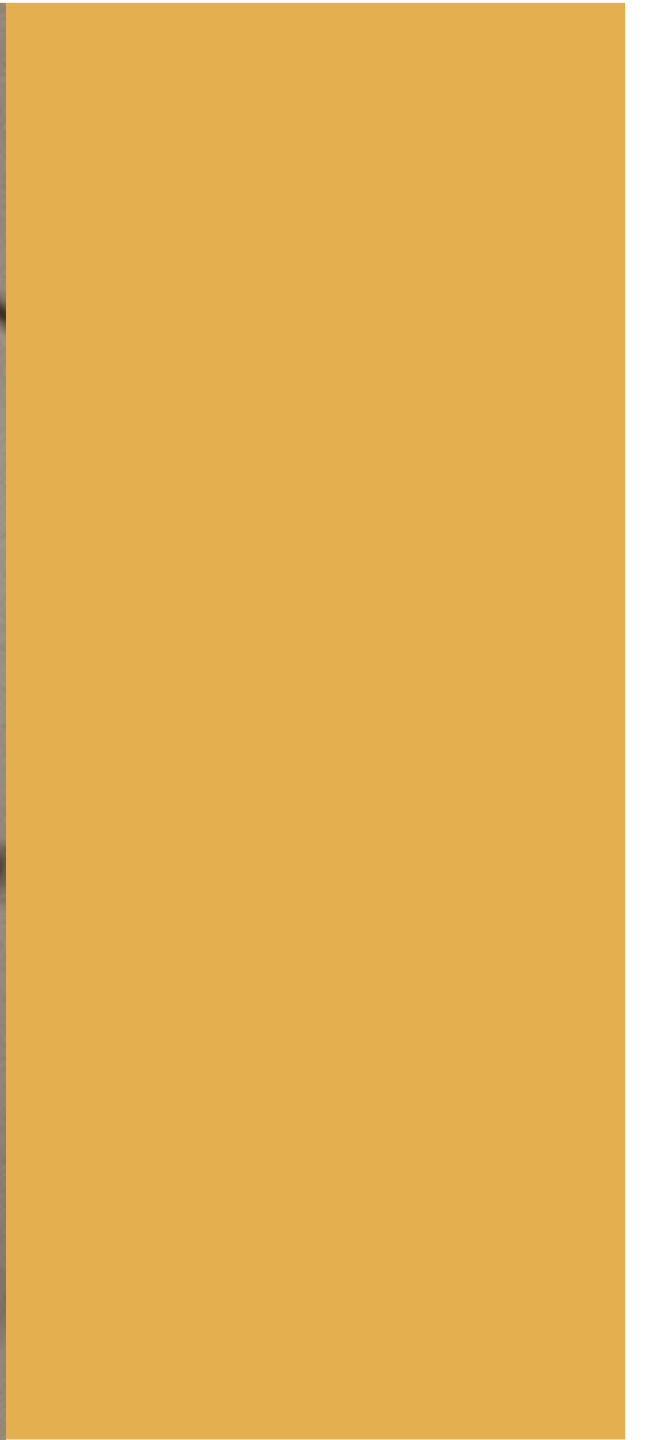

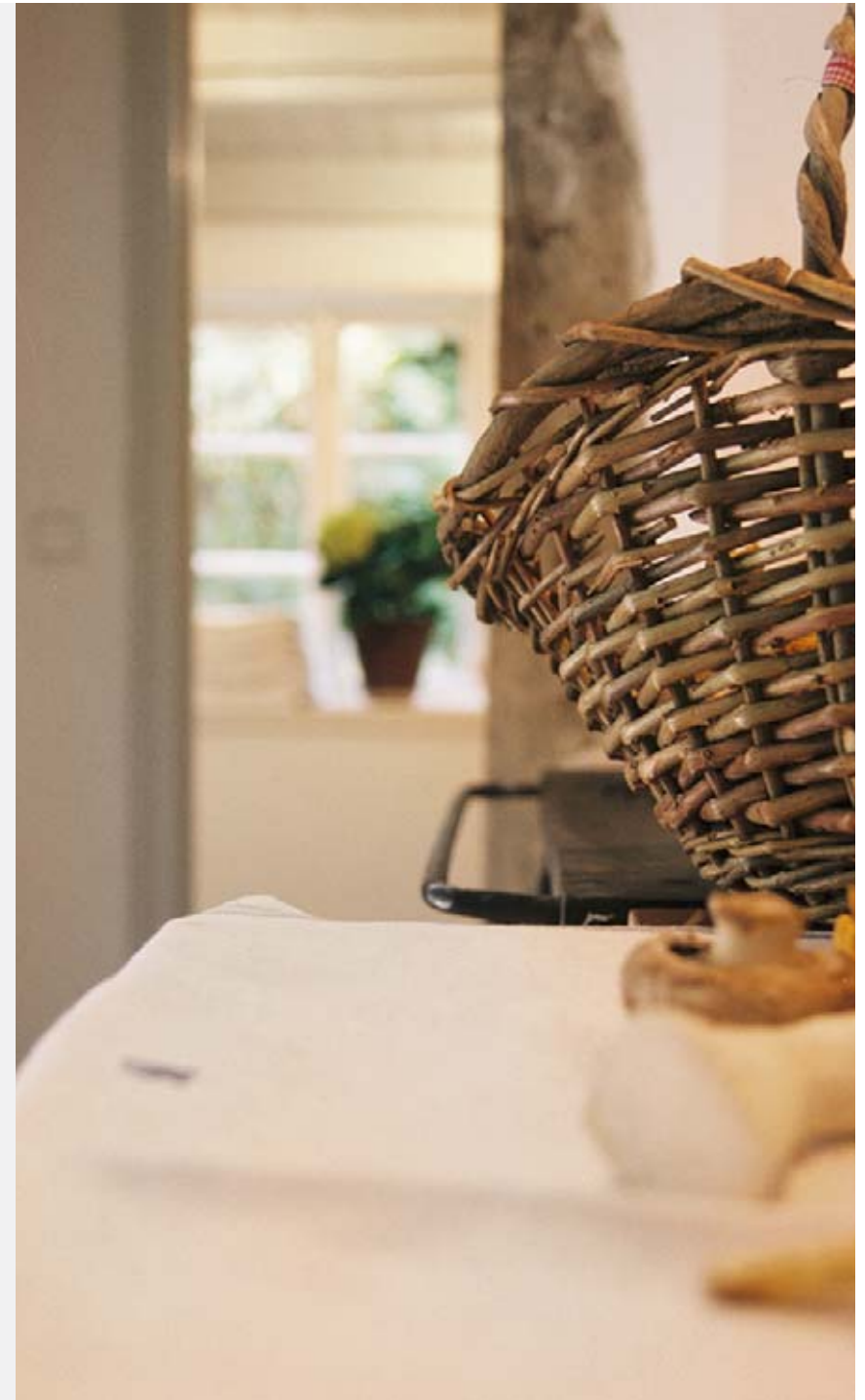
Sinnet för kvalitet och respekten för gammal klok byggnadstradition har varit ledstjärnan vid den renovering som nyligen genomförts. Ursprungligen byggt av enkla, tillgängliga material har huset kunnigt och försiktigt restaurerats med sunda, naturliga material. Linoljefärg med äkta pigment och kalkbruk åldras vackert och värdigt. Avsaknaden av moderna plastfärger förstärker känslan av obruten tradition sedan hundratals år och av hållbarhet - både estetiskt och tekniskt! Det enkla och det ärliga motstår både tidens tand och modets nycker! Återhållsamhet är den bästa egenskapen att besitta när man restaurerar en gammal länga; att ägarparets intresse för byggnadsvård och kulturhistoria är grundmurat, är alldeles tydligt!

”Ägarna berättar att det ursprungliga huset var kortare. Den delen som nu är badrum och sovrum var stall med bås för två kossor.”

uset äger en egen inneboende skönhet, som inte fodrar mängder av pynt för att vara trivsamt. Trasmattor på golven och pelargoner på fönsterbrädet - överallt finns stämningsfulla blickfång. Tonen är romantisk - men ändå är huset fullt ut praktiskt och bekvämt! Den skira och soliga känslan inbjuder till att inreda med lätt hand - anspråkslösa men välgjorda möbler, inga tunga gardinarrangemang... Nyplockade blommor i kantstötta krus hör till sommarkänslan - men huset nyttjas med fördel året runt!

Massiva brädgolv är endera gamla och vackert grånade eller nylagda, nästan skogsdoftande! Badrumsgolvet av handslagen tegel gömmer en modern finesse - värmeslingor! Själva badrummet är för övrigt alldeles nytt, fräscht och funktionellt - något dylikt har aldrig tidigare funnits i huset!

Rummen skimrar och badar i ljus - de enkla brädklädda eller kalkputsade väggytorna reflekterar och återkastar solens strålar... Atmosfären är informell, otvungen och avslappnad. Materialen tål att nötas och är sköna att ta i... Allt är vitt och vilsamt, tidlöst enkelt och stilrent... Dörrar knarrar. Elden sprakar i kamin och vedspis...

”Ursprungligen byggt av enkla, tillgängliga material har huset kunnigt och försiktigt restaurerats med sunda, naturliga material. Linoljefärg med äkta pigment och kalkbruk åldras vackert och värdigt.”

Den stora och backiga ängs-
tomten är ett eget litet landskap
mitt i naturreservatet. Omgär-
dad av stengården där mossor
växer som gröna, lurviga pälsar finns platser
att sitta på i sol och i skugga... Roas man av
saft- och syltmakande är naturen slösande rik
på ingredienser om man inte själv vill odla....
De gamla fruktträden skänker inte några stora
skördar, men blommor överdådigt i maj må-
nad. De två stora kastanjerna är kanhända
jämngamla med huset?

Bäckfåran med små porlande vattenfall för-
enar sig med en annan bäck, som försvinner
ut i skogen. Fallhöjden är fullt tillräcklig för
att skapa fler och större vattenfall - som inspira-
tionskälla finns Hallamölla med Skånes hög-
sta fall - dit kan man vandra eller cykla! Och
om bäcken flyter stillsamt just nu, är den
desto livligare om våren!

Den lilla kolonistugan med småspröjsad glas-
veranda användes av den förra ägarfamiljen
som sommarstuga... Att det lilla huset behö-
ver omsorg är uppenbart men utvecklings-
möjligheterna kittlar onekligen fantasin... En
tämlig lyxig lekstuga, kanske? Ett sött gästhus?
En avskild skrifvarlya eller en annorlunda ateljé?
Det har Du gott om tid att fundera över!

”Byggnadens konstruktion är av ålderdomligt snitt. En klassisk länga i korsvirke av präktig ek och fyllningar av lersten är en god elastisk konstruktion, den höga gråstensgrunden ger huskroppen pondus och en aningen mäktig uppsyn...”

A

tt åtminstone ibland få leva på en plats där livsrytmen är så långsam som det nog var menat är en källa till kraft, lust och glädje... Och trots avskildheten finns civilisationen nära. Sommarkonserterna på Christinehofs slott finns inom cykelavstånd, liksom turridning på islandshäst. Till Brösarp kan man också utan vidare ta sig på två hjul. Byn är sedan urminnes tider en knutpunkt och själva hjärtat i Albo härad - en av de tre som tillsammans utgör Österlen.

Utbudet är förvånansvärt rikt: Det finns doktor och apotek, bank, skola och nyttiga näringsidkare av många slag - elektriker, rörmokare och massör för att bara nämna några av de viktigare! Det finns en välsorterad mataffär och ett konditori av gammaldags snitt - ingen espresso, bara klassiskt bryggkaffe! Är det italienskt kaffe man längtar efter går man till Vägstationen, som är bra mycket charmigare än vad namnet anger! På anrika Gästis får äggakagan inte försummas! Och byns årliga antikmässa lockar besökare från när och fjärran.

Är du inte bilburen behöver inget fattas dig om du bor i Brösarp - det går utmärkt att med buss ta sig både till Kristianstad, Simrishamn, Tomelilla och Ystad. Och faller andan på finns ju golfbanorna, matställena, antikaffärena, plantskolorna och konstgallerierna också nära!

”En vitmålad trädgårdsmöbel av gammaldags sort hukar under ett knotigt fruktträd. Det vilar en sagoboksstämning över platsen...”

”Några äldre fotografier ger en vink om livet förr. Familjen prydligt uppställd vid husknuten. Ett flygfoto visar prydliga land med grönsaker och jordgubbar. Och måhända är det Johanna själv som kisar mot solen och blickar upp mot flygplanet?”

Siffror & kalla fakta:

Byggnadsår/Recoveringsår: Ursprungligen byggd ca 1850.
Renoverad 2001-2005

Yta: Bostad ca 75 kvm, inredningsbar vind, källare under stora delar.

Konstruktion: Grundmur av natursten, stomme av korsvirke i ek med fyllning av lersten. Fasadbeklädnad av locklistpanel. Golv- och vindsbjälklag av trä. Golv och tak av träplank förutom badrum som har tegelgolv. Dubbelkopplade fönster med spröjs. Takbeklädnad av eternitplattor (urprungligen halmtak). Badrummet är byggt som en separat "bur" i leca innanför de ursprungliga väggarna. Putsade väggar i tre rum, pärlspont i kök och stående hyvelspont i sovrummet bredvid badrummet.

Ny Isokern skorsten för kaminen (nyrenoverad) och vedspisen. Alla renoveringsåtgärder är utförda med material som kalkbruk (lufthärdande och hydrauliskt), trä, ecofiber- isolering, linoljefärg, kalkkasein på de putsade innerväggarna, Auros pigmenterade hartsgrund och Falu rödfärg utvändigt .

Inredning och utrustning: Kök med spis (Bosch glaskeramikhäll med utdragsugn ca 10 år gammal), kyl/frys (Bosch drygt 10 år) och vedspis. Förberett med elurtag för ev. kolfilterfläkt. Badrum med toalett, handfat, dusch och delvis kaklade väggar. Tegelgolv med golvvärme. Badrummet förberett för tvättmaskin och tumlare med vatten, avlopp och el.

Uppvärmning: Golvvärme i badrum, vedspis i kök, kamin i rum, eluttag för elradiatorer vid varje fönster.

Objektsbeskrivningen grundar sig på av säljaren lämnade uppgifter och iakttagelser gjorda på fastigheten. För det fall fastighetsmäklaren mätt arean enl. skiss, avses användbar golvyta.

Vatten och avlopp: Egen grävd brunn, avlopp till trekammarbrunn med infiltration (-01). Pump, Hydrofor, Varmvattenberedare, Sugledning till brunnen är nya sedan -01. Det finns kommunalt vatten vid tomtgränsen. Allt VVS-jobb utfört av fackman (Åke Svensson i Brösarp).

El: All el installerad mellan 2001 och 2005 med nytt proppskåp, utvändigt nytt mätarskåp, nergrävd kabel fram till stolpen, jordfelsbrytare. Utfört av fackman (Bo Andersson i Brösarp)

Servitut: Det finns en skriftlig överenskommelse mellan den förra ägaren och de som äger skogen bakom kolonistugan, i dagsläget Sveaskog, om att de får använda den lilla vägen som korsar ängen för att komma in med sina skogsmaskiner när de skall averka. Detta skedde för två år sedan så det kommer nog dröja många år innan det blir aktuellt igen. De har då även tillåtelse att tillfälligt lägga upp timmer på båda sidor om vägen.

Pris: 1.350.000:- eller bästa bud

Fastighetsbeteckning: Tomelilla Brösarp 7:2

Areal: 7.800 kvm.

Pantbrev: 4 st om totalt 6.350:- (s.k dödningsförfarande pågående)

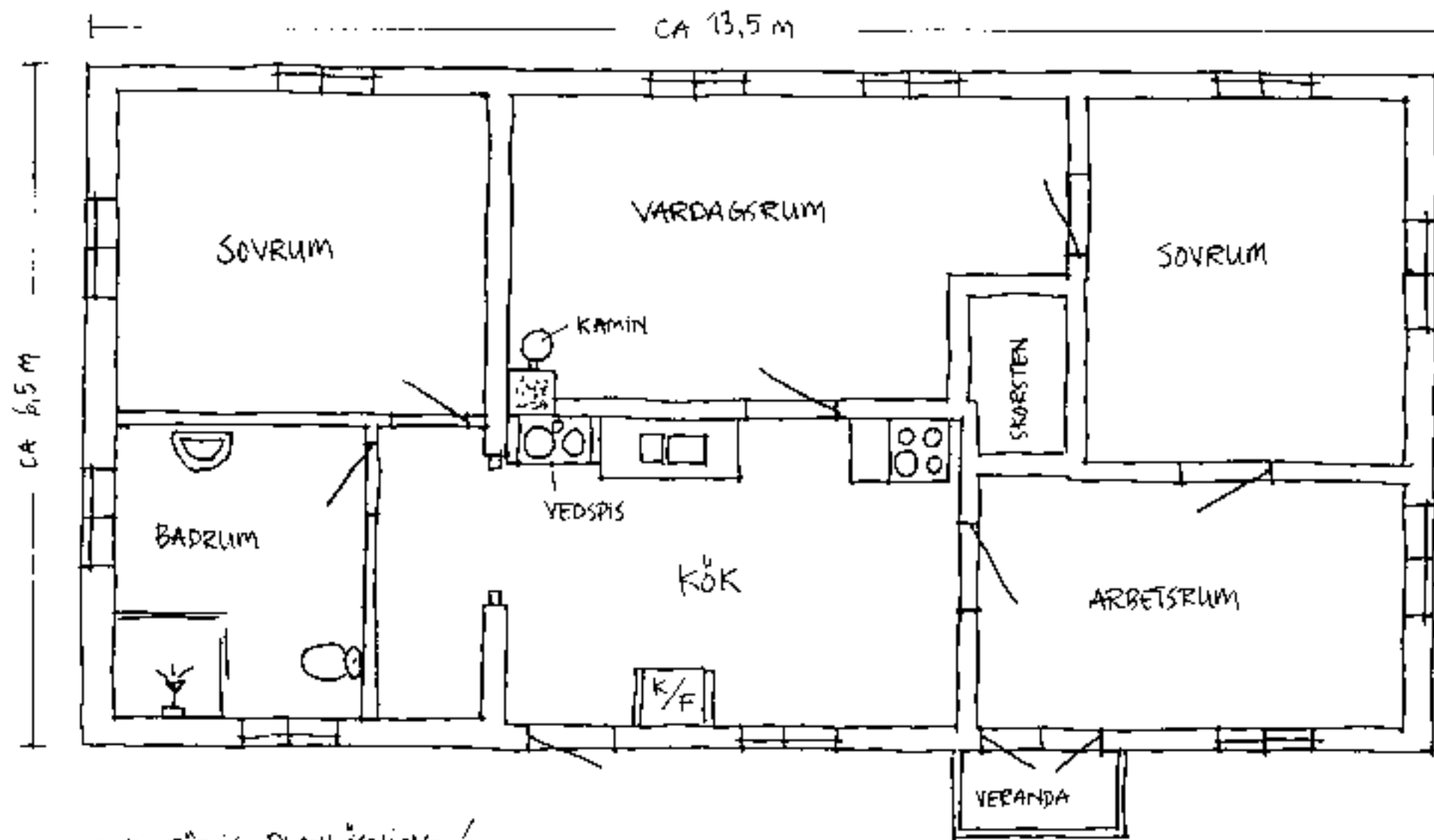
Taxeringsvärde: 250.000:- varav byggnad 88.000:- (2004). Typkod 220.

Försäkring: Fullvärdesförsäkrad i Trygg-Hansa inkl. försäkring mot husbock.

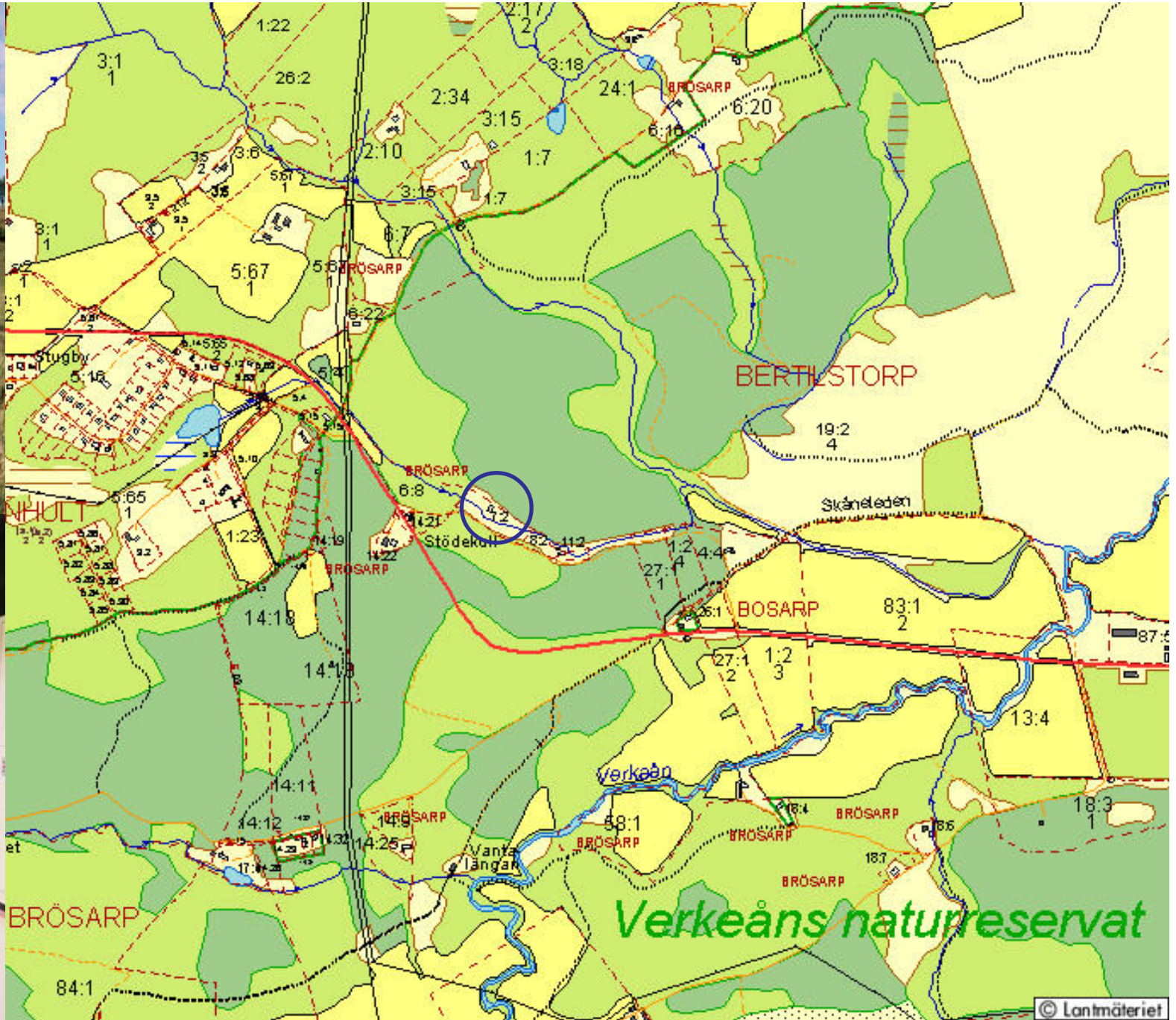
Uppvik & döttrar

 Vi säljer hus vi själva skulle vilja bo i.

Kiviks Fastighetsförmedling. Box 45, 277 21 Kivik. Tel 0414 - 708 00 • Fax 0414 - 712 21
Besöksadress: "Gula Villan" mitt emot Pomona Inn • kivik@uppvik.nu • www.uppvik.nu

UNGEFÄRLIG PLANLÖSNING / BRÖSARP 7:2

Tomelilla Brösarp 7:2

*Text & foto: Gabrielle Malmberg
Foto: Lotta Nordstedt
Inredare: Bitte Fagerlund*

Vår filosofi är ganska enkel.

Vi säljer hus vi själva skulle vilja bo i.

Vi tror på sambanden mellan lust och lönsamhet. Känsla och kunskap. Arbetsglädje och avkastning. Det man tycker är roligt och stimulerande gör man bra. Vi vill inte ha fler hus än att vi orkar arbeta engagerat och passionerat med dem alla. Därför händer det ibland att vi tackar nej till uppdrag. Och det innebär inte att vi kategoriskt ratar en viss sorts hus. Det lilla renoveringsobjektet i skogsbrynet kan vara lika spännande som den kringbyggda gården på slätten eller längan i fiskeläget. Men, det ska erkännas - "udda" hus finner lättast vägen till våra hjärtan!

Att bli den man vill vara. Eller vara den man är... Ibland betyder det köpa. Ibland betyder det sälja. Ibland både och. Eller ingetdera. Frihet. Valmöjligheter. Har vi förmånen att råda över vår tillvaro bör vi göra det omsorgsfullt. Inte låta livet skvala förbi.

Och det ska sägas - jag (Gabrielle!) är stundtals full av lätt avundsam beundran inför alla er som vågar rycka upp er själva med rötterna för att börja växa i ny och okänd jordmån - oavsett om ni flyttar hit, eller härifrån! (Själv är jag mera som pionen - jag slutar blomma om jag flyttas!).

Det handlar kanske ytterst om livskvalitet. Vi upprepar ju med en druckens envishet vårt motto: "På Österlen är livskvaliteten högre än huspriserna". Det kanske ter sig som en lek med ord. Begreppet livskvalitet är naturligtvis inte lätt att översätta till kronor och ören. Dessutom är själva ordet, kanske på grund av alltför flitig mediaanvändning farligt nära en urvattnad klyscha. Men innebörden är både verklig och viktig! Det kan kanske vara intressant att veta att begreppet "quality of life" introducerades som en ekonomisk term redan under sjuttioalet, främst avsedd att ersätta eller komplettera "bruttonationalprodukt" som värde- och välbefindningsmätare. "QOL" istället för "BNP"... Kanske är det så att våra värdesystem och vårt förhållningssätt till livet, i en förändrad värld, också måste ändras?

För egen del upplever jag livskvalitet när jag lyckas vara närvarande i stunden. Uppfyllas av ögonblicket. "Flow" säger expertisen... En försiktig förhoppning är att vi på något sätt ska kunna hjälpa Dig att förhöja Din livskvalitet. Åtminstone vill vi gärna vara Dina rådgivare och stiftinnare. Dina vägvisare och budbärare.

Oavsett om Du vill köpa. Eller sälja!

Uppvik&döttrar

Kiviks Fastighetsförmedling AB
Box 45, 277 21 Kivik
"Gula Villan" mitt emot Pomona Inn
0414-708 00 • Fax: 0414-712 21
kivik@uppvik.nu
www.uppvik.nu

 AUKTURISERAD MÄKLARSAMFUNDET

Gabrielle Malmberg
Fastighetsmäklare
Aukturerad ledamot
Mäklarsamfundet
Text & foto

Mats Uppvik
Fastighetsmäklare
Aukturerad ledamot
Mäklarsamfundet

Pernilla Persson
Fastighetsmäklare
Ledamot
Mäklarsamfundet

Andreas Göransson
Visningar & foto

Ingrid Fredriksson
Mäklarassistent

Lotta Nordstedt
Grafisk form & foto